

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุด พระเจ้าผู้ไร้เดียงสา กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว จดจำท่านด้วยความรักและความรักนั้นจะเพิ่มขึ้นและอุปสรรคทั้งหมดจะจบสิ้นลง
- คำถาม:** ลูกๆ บราห์มินควรจดจำอะไรไว้เสมอเพื่อที่ลูกจะไม่กระทำความบาป
- คำตอบ:** คำตอบ: ไม่ว่าฉันจะทำอะไรก็ตาม คนอื่นที่เห็นฉันก็จะทำเช่นเดียวกัน เมื่อลูกจดจำสิ่งนี้ลูกจะไม่กระทำความบาป ใครก็ตามที่กระทำความบาปอย่างลับๆ จะไม่สามารถหลบซ่อนจากดารามราชได้ เขาจะได้รับการลงโทษสำหรับสิ่งนั้นในทันที เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปจะมีกฎัยการศึกษา ไม่มีคนที่ไม่บริสุทธิ์สามารถแอบเข้ามาได้อย่างลับๆ ในท้องพระโรงของอินทราณีได้
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเหมือนกับพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิต ที่สุดแสนหวานรู้ว่าเวลานี้พ่อทางจิตกำลังให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก แก่ลูก ชื่อของท่านคือพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ผู้เป็นพ่อไร้เดียงสา มาก เขาต้องอดทนต่อความยากลำบากอย่างมากเพียงเพื่อให้อุปสรรคและการดูแลลูกๆ ของเขา และแล้วเมื่อลูกของเขาเติบโตขึ้นเขาก็ให้ทุกสิ่งกับพวกเขาและเข้าสู่สภาพของการปลดเกษียณ เขาเชื่อว่าเขาได้ทำหน้าที่รับผิดชอบของเขาเรียบร้อยแล้ว และเวลานี้ทุกสิ่งก็ขึ้นอยู่กับลูกๆ ของเขา ดังนั้นผู้เป็นพ่อจึงไร้เดียงสา เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกเพราะท่านเองคือพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ท่านอธิบายให้กับลูกด้วยว่าพ่อที่มีชีวิตจำกัดนั้นไร้เดียงสาเพียงใด นั่นคือความรู้ที่ไร้เดียงสาที่มีชีวิตจำกัด ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ท่านมาจากอาณาเขตสูงสุดมาสู่โลกเก่าและเข้ามาในร่างเก่า ผู้คนไม่เข้าใจว่าท่านสามารถเข้ามาในโลกเก่าและร่างเก่าได้อย่างไร และเนื่องจากการไม่เข้าใจสิ่งนี้พวกเขาจึงใส่ชื่อของกฤษณะผู้ที่มียาร่างกายที่บริสุทธิ์เข้าไป กิตะ, พระเวทและคัมภีร์นั้นจะถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง ดูสิว่าชีพบาบาไร้เดียงสาเพียงใด! เมื่อท่านมาท่านให้ความรู้สึกราวกับว่าพ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่น บาบาท่างร่างกายนี้ก็ไร้เดียงสาเช่นกัน ท่านไม่มีสายสะพายศักดิ์สิทธิ์ (จูนี) หรือที่ลัด ฯลฯ เพราะบาบาที่ธรรมดานั้นเป็นบาบาที่เรียบง่าย ลูกๆ รู้ว่าเพียงชีพบาบาเท่านั้นที่ให้ความรู้ทั้งหมดนี้ได้อย่างไร ไม่มีใครอื่นมีพลังที่จะให้ความรู้นี้ นับวันความรักของลูกๆ จะเพิ่มมากขึ้น ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ความรักของลูกก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น พ่อคือผู้เป็นที่รักที่สุด ไม่เพียงแค่นั้นเวลานี้เท่านั้น แม้แต่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยพิจารณาว่าท่านเป็นที่รักยิ่ง ลูกเคยพูดว่า: บาบามาเมื่อท่านมาเราจะตัดความรักของเราออกไปจากทุกคนและรักเพียงท่านผู้เดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งนี้แล้ว แต่มายาไม่ปล่อยให้ลูกมีความรักมากมายขนาดนั้น มายาไม่ต้องการให้ลูกเพิกเฉยต่อเธอและจดจำพ่อแทนที่จะจดจำเธอ เธอต้องการให้ลูกมีสำนึกเป็นร่างและรักเธอ นั่นคือสิ่งที่มายาต้องการและเหตุนี้เองเธอจึงสร้างอุปสรรคมากมาย ลูกต้องก้าวข้ามและอยู่เหนืออุปสรรคทั้งหลาย อย่างน้อยลูกๆ ก็ต้องเพียรพยายามบ้าง! โดยความเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะได้รับรางวัลของลูก ลูกรู้ว่าลูกจำเป็นต้องเพียรพยายามมากแค่ไหนเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ประการแรกให้ท่านกิเลส และประการที่สองให้ท่านเพชรพลอยแห่งความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายของความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อ ด้วยความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายนี้ที่ลูกกลับมามั่งคั่ง ความรู้คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก นั่นคือปรัชญาของคัมภีร์ ในขณะที่นี่คือความรู้ทางจิตวิญญาณ ผู้คนหารายได้อย่างมากจากการอ่านคัมภีร์ ฯลฯ พวกเขาจะวางคัมภีร์กรันต์ไว้ในเงื้อมมือเล็กๆ อ่านเล็กน้อยและนั่นจะทำให้พวกเขามีรายได้ นั่นไม่ใช่ความรู้ที่ถูกต้อง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ลูก จนกว่าพวกเขาได้รับความรู้ทางจิตวิญญาณนี้ พวกเขาเพียงมีปรัชญาของคัมภีร์อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาไม่ฟังลูก มีลูกจำนวนเล็กน้อยมาก เป็นที่แน่นอน 100% ว่าลูกๆ ได้รับความรู้ทางจิตนี้จากพ่อทางจิต ความรู้คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ลูกได้รับความมั่งคั่งอย่างมาก โยคะคือแหล่งแห่งสุขภาพของลูก นั่นคือลูกได้รับร่างกายที่ปราศจากโรคภัย ด้วยความรู้ลูกได้รับความมั่งคั่ง เหล่านี้คือสองวิชาหลัก บางคนซึมซับความรู้ได้ดีมากและบางคนก็ซึมซับได้น้อยกว่า ดังนั้นการได้รับความมั่งคั่งที่น้อยกว่าก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน พวกเขาจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษและได้รับสถานภาพของพวกเขา จากการที่พวกเขาไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างเต็มที่ บาปของพวกเขาจึงไม่ได้รับการปลดปล่อย แล้วต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษและสถานภาพก็ถูกทำลายเช่นเดียวกับในโรงเรียน นี่คือความรู้ที่ไม่มีชีวิตจำกัด เรือของลูกข้ามฟากไปด้วยความรู้นี้ ในความรู้นี้ผู้คนศึกษาเพื่อกลายเป็นทนายความ แพทย์หรือวิศวกร ที่นี้มีเพียงการศึกษาเดียว โดยการมีโยคะและความรู้ลูกกลับมาจะมีพละกำลังดีและมั่งคั่งเสมอ ลูกกลายเป็นเจ้าชาย ที่นั่นในยุคทองไม่มีทนายความหรือผู้พิพากษา ฯลฯ ไม่มีความจำเป็นแม้กระทั่งที่จะต้องมีการดรามาราชที่นั่น ไม่มีการลงโทษทั้งในกรุงชังของครุฑหรือใน

ดินแดนดาราณราช ลูกอยู่อย่างมีความสุขมากในปราสาทราชวังของครรภ ที่นี้ในกรุงซึ่งของครรภต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษ เวลานี้เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เป็นมนุษย์ที่ได้สร้างบทสวดเป็นภาษาสันสกฤตและอื่นๆในคัมภีร์ บางคนถามว่า: ภาษาของยุคทองจะเป็นอย่างไร? พ่อกล่าวว่า: ไม่ว่าภาษาของเทพจะเป็นภาษาอะไรก็จะใช้ที่นั่น ภาษาของสถานที่นั้นไม่สามารถคงอยู่ที่อื่นได้ เป็นไปไม่ได้ที่ภาษาสันสกฤตจะอยู่ที่นั่น เทพและมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถมีภาษาเดียวกันได้ ไม่ว่าภาษาของสถานที่นั้นจะเป็นอย่างไร ก็จะมีการใช้ภาษานั้นที่นั่น ไม่จำเป็นต้องถามเกี่ยวกับสิ่งนี้ก่อนอื่นใดอย่างน้อยที่สุดก็ประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ! อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในวงจรที่แล้วจะเกิดขึ้นอีกครั้งก่อนอื่นจึงประกาศสิทธิในมรดกของลูก! อย่าได้ถามเกี่ยวกับสิ่งอื่น! อัจชะ ถ้าไม่มี 84 ชาติเกิด แต่มีเพียง 80 หรือ 82 ชาติเกิด ก็ไม่เป็นไร เพียงแค่ว่างสิ่งเหล่านั้นไว้ก่อน พ่อพูดว่า: จดจำอัลฟา! ลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์อย่างแน่นอนใช่หรือไม่? ลูกได้ประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองสวรรค์มานับครั้งไม่ถ้วน ลูกต้องลงมาจากข้างบนหรือจุดสูงสุดด้วยเช่นกัน เวลาลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งมหาสมุทรแห่งความรู้และนายแห่งมหาสมุทรแห่งความสุข ลูกกำลังเพียรพยายาม บาบานั้นสมบูรณ์พร้อม ไม่ว่าพ่อมีความรู้อะไร ลูกๆก็มีสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน แต่ลูกจะไม่ถูกเรียกว่ามหาสมุทร มีเพียงมหาสมุทรเดียวเท่านั้น แต่พวกเขาตั้งชื่อให้กับท่านมากมาย ลูกคือแม่น้ำที่ได้ปรากฏออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกคือมานัสโรวาร์, แม่น้ำ มีการตั้งชื่อให้กับแม่น้ำ แม่น้ำพรหมบุตรนั้นใหญ่มาก ในกัลกัตตามีการบรรจบกันของแม่น้ำและมหาสมุทร ที่เรียกว่าโดมอนด์ฮาร์เบอร์(Diamond Harbour) ลูกซึ่งเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มากลายเป็นเช่นเพชร การพบปะอย่างใหญ่โตเกิดขึ้น บาบามาเข้ามาในร่างของ บราห์มาและพบกับลูกๆ เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: มานมานะบาฟ! ฝ่าแแต่จดจำบาบา! ท่านคือผู้ที่รักมากที่สุด หัวน้ำตาของทุกความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์อื่นๆ ทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของกิเลส ความทุกข์ได้รับผ่านความสัมพันธ์เหล่านั้น บาบากำลังให้การตอบแทนของทุกสิ่งแก่ลูก ท่านให้ความรักของทุกความสัมพันธ์แก่ลูก ท่านให้ความสุขแก่ลูกมากมาย! ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความสุขกับลูกได้มากขนาดนี้ แม้ว่าจะมีใครบางคนสามารถให้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นเพียงช่วงเวลาชั่วคราวเท่านั้น ชันยาสซิกกล่าวถึงความสุขว่าเป็นเหมือนมุลกา ในดินแดนแห่งความทุกข์ จะมีแต่ความทุกข์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามลูกๆ รู้ว่าลูกได้เล่นบทบาทนี้มาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน ควรมีความใส่ใจเกี่ยวกับว่าลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงอย่างไร เพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่ว่าลูกจะไม่สอพลอ ถ้าลูกสอบผ่านด้วยอันดับที่ดีลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงและสัมผัสกับความสุขด้วยเช่นกัน ทุกคนไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันได้ สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนมีโยคะมากน้อยเพียงใด มีโกปีก้ามากมายที่ไม่เคยแม้แต่จะพบกับพ่อ พวกเขาหมดหวังอย่างมากที่จะพบพ่อ ไม่มีเรื่องของการสิ้นหวังเช่นนี้ในการพบปะผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ที่ลูกมาพบกับชีพบบา นี่คือการที่อัศจรรย์ ลูกนั่งที่บ้านและจดจำระลึกถึงพ่อ: ชีพบบา ลูกเป็นลูกของท่าน ดวงวิญญาณจดจำทุกสิ่ง ลูกๆ รู้ว่าลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีพบบาทุกวงจร พ่อเดียวกันนั้นได้มาอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร ดังนั้นลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่เห็นท่าน ดวงวิญญาณรู้ว่าบาบาได้มาแล้ว ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาแต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยว่ชีพบบามาและสอนอย่างไร พวกเขาเพียงแค่เฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาเพียงแต่ชื่อเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้น พวกเขาไม่มีแม้กระทั่งวันหยุดสำหรับสิ่งนี้ พวกเขาไม่ได้ให้ความสำคัญเลยกับผู้เดียวที่ให้มรดกแก่ลูก แต่พวกเขากลับยกย่องชื่อของผู้ที่ได้รับมรดก(กฤษณะ)แทน ท่านมาและทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์โดยเฉพาะ ทุกคนอื่นได้รับการหลุดพ้น ทุกคนต้องการเช่นนั้น ลูกรู้ว่าหลังจากการหลุดพ้นลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากบ่วงพันธะของมายา พ่อได้รับการเรียกว่าผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน ทุกคนได้รับการหลุดพ้นในชีวิตตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ พ่อพูดว่า: โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ ดินแดนแห่งความทุกข์ ในยุคทองลูกได้รับความสุขอย่างมาก! ที่เรียกว่าบาอิสต์ (สวรรค์) เหตุใดอัลลาห์จึงสร้างบาอิสต์? ท่านได้สร้างสิ่งนั้นขึ้นมาเพียงเพื่อผู้คนของอิสลามเท่านั้นหรือ? ขึ้นอยู่กับภาษาของพวกเขาเอง บางคนเรียกว่าบาอิสต์ และคนอื่นๆเรียกว่าสวรรค์ ลูกรู้ว่ามิเพียงบาร์ตในสวรรค์เท่านั้น ทุกสิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของลูกๆ ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มุสลิมเคยพูดว่าเขาได้ไปที่สวนของอัลลาห์ ทั้งหมดนั้นเป็นนิมิต พวกเขาทั้งหมดถูกกำหนดไว้ในละครล่วงหน้า ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในละครทันทีที่หนึ่งวินาทีผ่านไปมีการกล่าวว่สิ่งนั้นเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน ลูกไม่รู้ว่าพรุ่งนี้จะเกิดอะไรขึ้น ต้องมีศรัทธาในละครเพื่อที่จะไม่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด บาบาสั่งเราว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและจดจำมรดกของลูก ทุกคนต้องตาย จะไม่มีใครอยู่ข้างหลังที่จะให้ใครมาร้องไห้ ความตายมาถึงและดวงวิญญาณก็จากไป จะไม่มีเวลาที่จะร้องไห้ จะไม่มีเสียงใดๆปรากฏออกมา ทุกวันนี้ผู้คนทำพิธีกรรมกับขี้เถ้าของร่างที่ตายแล้ว พวกเขามีศรัทธาในสิ่งนั้น ทั้งหมดนั้นเป็นการเสียเวลา มีอะไรในสิ่งนั้น? ผู้คนกลับไปเป็นผู้คน บาร์ตจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยสิ่งนั้นหรือไม่? ไม่ว่าผู้คนจะทำอะไรในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ มีแต่จะทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์เท่านั้น ผู้คนบริจาทานมากมายและทำบุญทำกุศลมากมาย ฯลฯ แต่บาร์ตได้กลับมาบริสุทธิ์หรือไม่? ลูกต้องลงบันไดมา ในยุคทองลูกกลายเป็นสุริยวงศ์และจากนั้นลูกก็ต้องลงบันได ลูกค่อยๆลงบันไดลงมา ไม่ว่าผู้

คนจะก่อไฟบูชายัญและทำตาปาเซียอะไรก็ตาม ฯลฯ พวกเขาก็ได้รับผลชั่วร้ายของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไป ใครก็ตามที่มีการกระทำผิดก็ได้รับผลตอบแทนจากสิ่งนั้น พ่อที่ไม่มีชีวิตจำก็รู้ว่าท่านต้องมาเพื่อสอนลูกๆ ท่านได้ใช้ร่างกายธรรมดาไม่จำเป็นต้องแถมที่ลึกลับ ฯลฯ ผู้เลื่อมใสศรัทธาแถมที่ลึกลับขนาดใหญ่ แต่พวกเขาคลั่งไคล้มากเกินไป บาบอบอกว่าท่านเข้ามาในร่างที่ธรรมดาและสอนลูกๆ เขาอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ทำไมผู้คนถึงใส่ชื่อของกฤษณะ? พวกเขาไม่มีสติปัญญาที่จะตัดสินสิ่งนี้ เวลานี้بابาได้ให้สติปัญญาแก่ลูกที่จะตัดสินระหว่างลูกและผิด พ่อพูดว่า: ลูกได้สร้างไฟบูชายัญมากมาย ทำตาปาเซียเพ่งเพียรทางจิต ทำทานและทำบุญและอ่านคัมภีร์ด้วยเช่นกัน มีสิ่งใดในคัมภีร์เหล่านั้นหรือไม่? พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและให้อ่านาใจในการปกครองโลกแก่ลูก หรือว่ากฤษณะให้สิ่งนั้นแก่ลูก? จงตัดสินสิ่งนี้! ลูกพูดว่า: บาบา ท่านพูดความรู้นี้ กฤษณะเป็นเจ้าของชายน้อย เขาพูดความรู้นี้ได้อย่างไร? บาบา ด้วยราชาโยคะของท่านที่เรากลายเป็นสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ไม่มีการรับประกันใดๆ สำหรับร่างกาย ต้องเพียรพยายามอย่างมาก บางครั้งبابาก็ได้ยินข่าวว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งมีสติปัญญาที่ดีและมีศรัทธาชื่อสัตย์สวามิกัด พ่อพูดว่า: เขาไม่ได้มีศรัทธาใดเลยแม้แต่หนึ่ง ผู้ที่ได้รับความรักมากมายไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไปแล้วในวันนี้ บาบามีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรักอย่างมาก ไม่ว่าฉันจะทำอะไรคนอื่นที่เห็นฉันก็จะทำเช่นเดียวกัน บางคนซื้อแว่นในกิเลสแล้วแอบมานั่งที่นี่ยังลับๆ บาบอบอกผู้เข้ามาอย่างรวดเร็ ผู้ที่มีการกระทำเช่นนี้จะยังคงมีความอ่อนไหวมาก พวกเขาจะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ในอนาคต ในช่วงเวลาที่ประปรายในตอนท้าย เมื่อบางคนทำอะไรผิด จะมีกฎอัยการศึกสำหรับพวกเขา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเห็นสิ่งที่بابาทำมากมาย บาบาไม่ได้ลงโทษใครด้วยตนเอง ท่านทำผ่านดาราฆาต ไม่มีเรื่องของการดลใจในความรู้ มนุษย์ทั้งหมดพูดกับพระเจ้าว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! ดวงวิญญาณทั้งหมดร้องเรียกหาผ่านอวัยวะของพวกเขา พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมีสต็อกที่หลากหลายมาก ไม่มีใครอื่นสามารถมีสต็อกเช่นนี้ได้ การยกย่องของกฤษณะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง พวกเขากลายเป็นคนเหล่านั้นได้อย่างไร(ลักษมีและนารายณ์) โดยผ่านคำสอนของพ่อ เป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น พ่อมาและอธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของการกระทำ การกระทำที่เป็นบาปและการกระทำที่เป็นกลาง ดวงตาที่สามของลูกเวลานี้ได้เปิดขึ้นแล้ว ลูกรู่ว่านี่เป็นเรื่องของ 5,000 ปี เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องเล่นบทบาทของลูก นี่คือการควงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ชื่อของลูกคือ “ผู้ควงจักรของการตระหนักรู้ในตนเอง ประชาบิดาบรรพบุรุษและกุมาร เครื่องประดับของสกุลบรรพบุรุษ” ลูกๆ นั้นแสนคนจะกลายเป็นผู้ควงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกกำลังศึกษาความรู้อย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. วันเวลาเหล่านี้มีความประปรายมากและดังนั้นลูกต้องไม่กระทำผิดใดๆ เก็บรักษาปรัชญาของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำบาปไว้ในสำนักของลูกและมีการกระทำที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ

2. ทำให้ร่างกายของลูกเป็นอิสระจากโรคภัยตลอดเวลาด้วยโยคะ จดจำระลึกถึงพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ให้ทานความมั่งคั่งของความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับมาจากพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากสำนักที่เป็นร่างและได้รับความเคารพจากคนทั้งโลกด้วยการอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเอง

จุดมุ่งหมายหลักของการศึกษานี้คือการละวางจากจิตสำนึกที่เป็นร่างและกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และวิธีการที่จะละวางและเป็นอิสระจากสำนักที่เป็นร่างคือการอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองอย่างสม่ำเสมอ โดยการอยู่อย่างมั่นคงในการเคารพตนเองหลาย ๆ ประเภทในยุคบรรจบพบกันและในอนาคตจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูกจะจบสิ้นลงไปเรื่อยๆ ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองจะได้รับความเคารพจากทุกคนโดยอัตโนมัติ ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองอยู่เสมอจะกลายเป็นจักรพรรดิของโลกและพวกเขาได้รับความเคารพจากทั้งโลก

คติพจน์: การหลอมตัวเองได้ตามกาลเวลาคือการกลายเป็นทองคำแท้

*** โอม ชานติ ***